

सभायाच्च तुथे जातो मर्खो भवति पश्छितः ।
धनवान् धार्मिकचेव चिररोगी भवेत् तु सः ॥७॥
कूरः स्त्रो हतमूर्खः पश्छिलो भवेत्तरः ।
दुधस्यागमने निवं जायते च नराधमः ॥८॥
भीजने च भवेत् सौख्यं धनहीनो भवेत्तरः ।
परहेषी प्रवासी च श्रोवग्नात्ययान्वितः ॥९॥
यो जातो शुल्लिप्तायां धनवान् पश्छितः कविः ।
उत्साही च महाहृष्टो सुरक्ति सुख-

महातमः ॥१०॥

कौतुके च यदा जातो भवेत् सर्वजनप्रियः ।
अश्वोरोगी दद्युक्तो धनवानल्पं श्रस्यकः ॥११॥
निदायाच्च यदा जातः सर्वं द्वैकपाचताम् ।
नानाल्पेशमवाप्नोति रोगशीक्यमच्यमः ॥१२॥

इति दुधस्य ॥ * ॥

“धनवान् लम्पटः श्वामः स्त्रूलो ब्रह्मदण्डान्वितः ।
जीवस्य श्रयने जातो मानवो नाचं संश्यः ॥१॥
उपवेशे गुरोजातो वहुभावी च रोगवान् ।
पशुधातो महाशिल्लो श्वीपदी रोगसंयुतः ॥२॥
नैवपाणी शुरोजातः काश्रोगी धनी भवेत् ।
चतादिवरणे निवं जायते नाचं संश्यः ॥३॥
गुरोः प्रकाशे धनवान् लिङ्गगुल्मे रुजान्वितः ।
ददो लम्पटपापी च श्वामधर्मो रुजान्वितः ॥४॥
सर्पभीतो गृद्धकर्मा खाहसी गमनोनुखे ।
परविसेन धनवान् पुमान् भवति वाक्पते ॥५॥
गुरोच्च गमनेच्छायां जातो भवति मानवः ।
शूली धनी प्रवासी च सेवाकर्मणि तवप्रदः ॥६॥
दक्षा दाता च धनवान् राजसेवान्वितो नरः ।
शूलरोगी भवेत्तिर्वं धार्मायां वाक्पतौ स्थिते ॥७॥
धार्मिकस्तीर्थविकारी धनी चागमने गुरोः ।
परदारेषु संसुखो जायते नाचं संश्यः ॥८॥
भीजने वहुसौख्याद्वा भांचुल्लो महासुरः ।
काहकः प्रियवाक्यच्च जायते नाचं संश्यः ॥९॥
शुल्लिप्ते श्वरो वाम्पौ धनवान् शाल्लिप्तस्थाप्तः ।
महेश्वर्यसंयुक्तो जीवस्य च भवेत्तरः ॥१०॥
कौतुके च शुरोजातो धनवान् धार्मिकः सदा ।
शुल्लिप्तायो महेश्वर्यो भुरक्ति सुखमद-
स्तमः ॥११॥

इति गुरोः ॥ * ॥

“शुक्लस्य श्रयने जातो लम्पटो वहुभावकः ।
इक्षरोगी महाक्रोधी नीको भवति निवशः ॥१॥
उपवेशे तथा जातो वलवान् दार्मिकः सदा ।
निवप्रवासी रोगी च जायते नीचसंस्थिते ॥२॥
नैवपाणी भृगोदृःस्त्री रोगशीक्यमन्वितः ।
शूली ग्राघने जातो विद्यावसमन्वितः ।
ददा च धार्मिकचेव कीर्तिमात् जायते नरः ॥३॥
शुक्लस्य गमने जातः पादमूले रुजान्वितः ।
विद्योग्राही शुल्लिप्तायो भवेत्तरः सर्वते ।

रतः ॥५॥

गमनेच्छायां यदा जातो भाल्लनाथो भवेद्वृत्तम्
माता च नियते तस्य श्रैश्वरे वाधिसंयुतः ॥१॥
सभायाच्च श्वगोर्जातो राजपात्रो महाधनी ।
कुलशीली महादक्षः केवलं शूलरोगवान् ॥७॥
भगोरागमने जातो दुःखितो वहुलम्पटः ।
दद्यरोगी पुलशीली जायते च नराधमः ॥८॥
शुक्लस्य भीजने जातो वलवान् दार्मिकः सदा ।
महाधनी भवेत्तिर्वं वाशिर्ज्ञने विशेषतः ॥९॥
यो जातो शुल्लिप्तायां स वाम्पौ जायते धुमम् ।
पाश्छिल्यं कविता चैव वर्द्धते च दिने दिने ।
यदि चैव भवेत्तीर्वं शुखो भवति निवितम् ।
तुङ्गस्थाने विशेषेण राजपात्रो महाधनी ।
कासुको वहुकालाच्च परयोषितप्रियः सदा ।
श्वामवर्षस्थाप्ता मानी याच्चिको वहुभा-

वकः ॥१०॥

शुक्लस्य कौतुके जातो धनवान् शाल्लिप्तः सदा ।
महाहृष्टो महावन्युः कौतुकी च भवेत् सदा ।
वहुपुत्रकलच्च नानासुखसमन्वितः ।
नीके तदिपरीतः स्त्रात् दुःखप्रदोक्षसम-
न्वितः ॥११॥

वकः ॥१२॥

निदायाच्च श्वगोर्जातो भवेत्तोरी च निवितम् ।
निवलेश्वरी महादुःखी जायते नाचं संश्यः ।
जायायाच्च सुतस्थाने यति निदा भग्नोर्भवेत् ।
तदा सर्वविनाशः स्त्रादिष्टुना परिकी-
र्तिः ॥१२॥

इति शुक्लस्य ॥ * ॥

“श्रयने च श्रेनेजातो लम्पटो वहुभावकः ।
गुह्यस्थाने भवेत्तोरी कोषड्हिच्च जायते ।
लयात् सप्तामे चैव श्रयनशः श्रने च्छरः ।
तदा निवप्रवासी स्त्राच्छनुच्छयी भवेच्च सः ॥१॥
उपवेशे यदा जातः श्वीपदी वहुसंयुतः ।
धनहीनो भवेत्तस्य पीडा भवति निवशः ॥२॥
नैवपाणी यदा जातो शुखो भवति पश्छितः ।
धनवान् धार्मिकचेव हुभार्यो वहुभावकः ॥३॥
प्रकाशने च यो जातो राजपात्रो भवेच्च सः ।
नानागुणीन गुणवान् धार्मिकः पश्छितः शुचिः ॥४॥
मतान्तरे ।

मृतमः ॥४॥

जायास्थाने च लम्पे च प्रकाशने यदा श्रितः ।
तदा सर्वविनाशः स्त्राज्ञातिर्वं भवेद्
धुममः ॥५॥

गमने च यदा जातः पादमूले रुजान्वितः ।
तौर्ध्वं च गतिमन्निद्वयं पुच्छदरैर्वैर्वच्छितः ॥६॥
यो जातो गमनेच्छायां श्वीपदी रोगसंयुतः ।
इन्नादातौ महाक्रोधी कृपणः परनिन्दकः ॥७॥
सभायाच्च श्रेनेजातः पुच्छदरघनेयुतः ।
सर्वज्ञ लभते वित्तं नानारक्षसमन्वितम् ॥८॥
आगमने यदा जातो महाक्रोधी रुजान्वितः ।
सर्पादिभ्युः संददो भाल्लनाशी भवेद्वृत्तम् ॥९॥
भीजने चैव यो जातो महाधनी रुजान्वितः ॥१०॥
श्वरोगीतो तथा शूली चूल्लोरोगी भवेच्च सः ॥११॥
यो जातो शुल्लिप्तायां नर्तको वहुभावकः ।
जीवतो दुःखितचेव प्रवासी परवेदकः ॥१२॥

कौतुके च श्रेनेजातो राजपुत्रो महाश्वयः ।
दाता भीजना महादक्षो धार्मिकः पश्छितः शुचिः ॥११॥

शुचिः ॥१२॥

निदायाच्च श्रेनेजातो धनवान् पश्छितः शुचिः ।
चूर्णोरोगी पितृशूली द्विभार्या वहुपुत्रकः ।

विशेषतः शुभमस्ये कर्मस्ये च कदाचन ।

यदि दैवाद्वैतिनिदा नाशो भवति निवितम् ।

कर्मनाशी धम्मनाशः त्रुधार्तो दुःखितः सदा ।

निवप्रवासी रोगी च कायनाशः पदे पदे ।

स्वमित्रोहे वहे वा केन्द्रे वा स्त्रश्वे पुनः ।

तदा सर्वं विचार्यं चैव परीत्वेत्रिच्छन्ननम् ।

जायायाच्च सुतस्थाने यदि निदा भवेत् पुणः ।

तदा सर्वं शुभं विद्यादिष्टुना परिकी-

कीर्तिम् ॥१२॥

इति श्रेनः ॥१॥

श्रयने च यदा राजोजातः यस्य भवेत् पुणः ।

तस्य श्वेशो महादुःखं जायते च न संश्यः ॥१॥

उपवेशे च यो जातः श्वीपदी रोगसंयुतः ।

वहुहृनिरन्देश्वस्य पीडा भवति निवशः ॥२॥

नैवपाणी यदा जातचूर्णोरोगी भवेद्वृत्तम् ।

सर्पादातो महाभौतिर्हभार्यो वहुभावकः ॥३॥

प्रकाशने च यो जातो धनवान् धार्मिकः पुणः ।

निवप्रवासी चौत्याही चाल्लिप्तको धार्मिकः शुचिः ॥४॥

शुचिः ॥४॥

गमने चैव यो जातो नानारोग्येवंच्छयः ।

इन्नादातौ महाक्रोधी पितृशुः परनिन्दकः ॥५॥

यो जातो गमनेच्छायां वहुपुत्रो महाधनः ।

पश्छितो गुणवान् दाता जायते च नरोत्तमः ॥६॥

सभायाच्च जातः लग्नो धनसंयुतः ।

नानागुणीन गुणवान् धार्मिकः पश्छितः ।

शुचिः ॥६॥

आगमने च यो जातो लंभटो वहुभावकः ।

सुहुड़न्विनाशः स्त्राज्ञानालेश्वर्य जायते ॥७॥

भीजने च महादुःखो मन्त्वायिच्च रुजान्वितः ।

कृपणः कलहाट्प्रच दुःखितो निवसेवकः ॥८॥

यो जातो शुल्लिप्तायां खल्लो भवति नायथा ।

पुत्रनाशी भवेत्तस्य जायनाशी भवेद्वृत्तम् ॥९॥

कौतुके च यदा जातो गुणोः सर्वैः समन्वितः ।

नानाधर्मेन धनवान् राजसेवासु तप्तरः ।

यदि दैवाद्वैतुङ्गी खण्डही वा कदाचन ।

तदा सर्वं दैपरीत्वं जायते च न संश्यः ॥१॥

यो जातो राहुनिदायां दुःखितः सर्वतस्थाप्तः ।

जायायाच्च सुतस्थाने यदि निदा विधुक्षादः ॥१॥

तदा सर्वं दैपरीत्वं ग्रतजायासमन्वितः ॥१॥

नानाशाखां समालोक्य क्रियते ग्रथसंयुतः ।

बलावलविचारेण युक्ता सम्भिन्नयेद्वृद्धः ॥

इति यहांर्णां श्यनादिहाइशभावाविवेकः समाप्तः ।

इति जातरनः कोडीप्रदीपच ।

अथ सन्वादिहाइशभावावः ।

ते च नरादां जनकादावधिकादश्वानानि ।

यथा—